

אחסנת פקעות תפוחי-אדמה בתנאי תחלץ

מאת ע. אפלביום, המחלקה לאחסון, מינהל המחקר החקלאי *

פקעות תפוא"ד מהזון מירקה אוחסנו, לאחר החלמה, במכלים אוטומים בלחץ רפה מהלחץ האטמוספרי, בטמפרטורה של 3 מ'צ. נבחנו רמות שונות של תחלץ: 20, 40, 80, 200 מ'מ כספית. להיקש שימושו פקעות שאוחסנו בלחץ אטמוספרי — 760 מ'מ כספית. הפקעות אוחסנו בתנאי תחלץ למשך 9 או 17 ימים, ואחרי-כך הועברו לאחסנה בקירור באווירה בלתי מבוקרת. נמצא, כי בתנאי תחלץ עוכב תהליך הצטברות הסוכרים בפקעות; מידת העיכוב הייתה ביחס ההפוך ללחץ. לאחר הוצאה מתחלץ חלה בפקעות הצטברות סוכרים, אולם בקצב אטי מזה שבHiKsh. בפקעות שאוכסנו בתנאי תחלץ לא אובחנו הצטברות כולה, האפינית לתנאים אנאEROBיים. אחסנה בתנאי תחלץ למשך 25 ימים לא גרמה נזק לפקעות, ואיכותם באחסנה הייתה טובה.

שיטת וחרמים

הניסוי נערך בפקעות תפוא"ד מהזון מירקה, שנאספו בחבל מעון. נבחרו פקעות סוג א' בגודל אחד, והן הושחו למשך 14 ימים ב-14 מ'צ, לצורך החלמה. בתום תקופה החלמה אוחסנו הפקעות בטמפרטורה של 3 מ'צ בתוך מכליים אוטומים, 100 פקעות למכל. המכליים חוברו למשאבת תחלץ. נבחנו 4 רמות תחלץ: 20, 40, 80 ו-200 מ'מ כספית. להיקש שימושו פקעות שאוחסנו בלחץ אטמוספרי (760 מ'מ כספית). אל תוך המכליים הוזרם אוויר לח בקצב אחסנה בתחלץ — הועברה מחצית מהפקעות לאח"סנה בקירור באויר רגיל, והמחצית האחורה אוחסנה סנה בקירור באויר רגיל, והמחצית האחורה אוחסנה בתחלץ למשך 17 ימים נוספים. מראה הפקעות, רמות הסוכרים המחוורים והכהלים — נבדקו בעת ההוצאה מתחלץ, וכן ברוחחיזמן קצובים במהלך האחסנה בקירור באויר רגיל.

תוצאות ודיוון

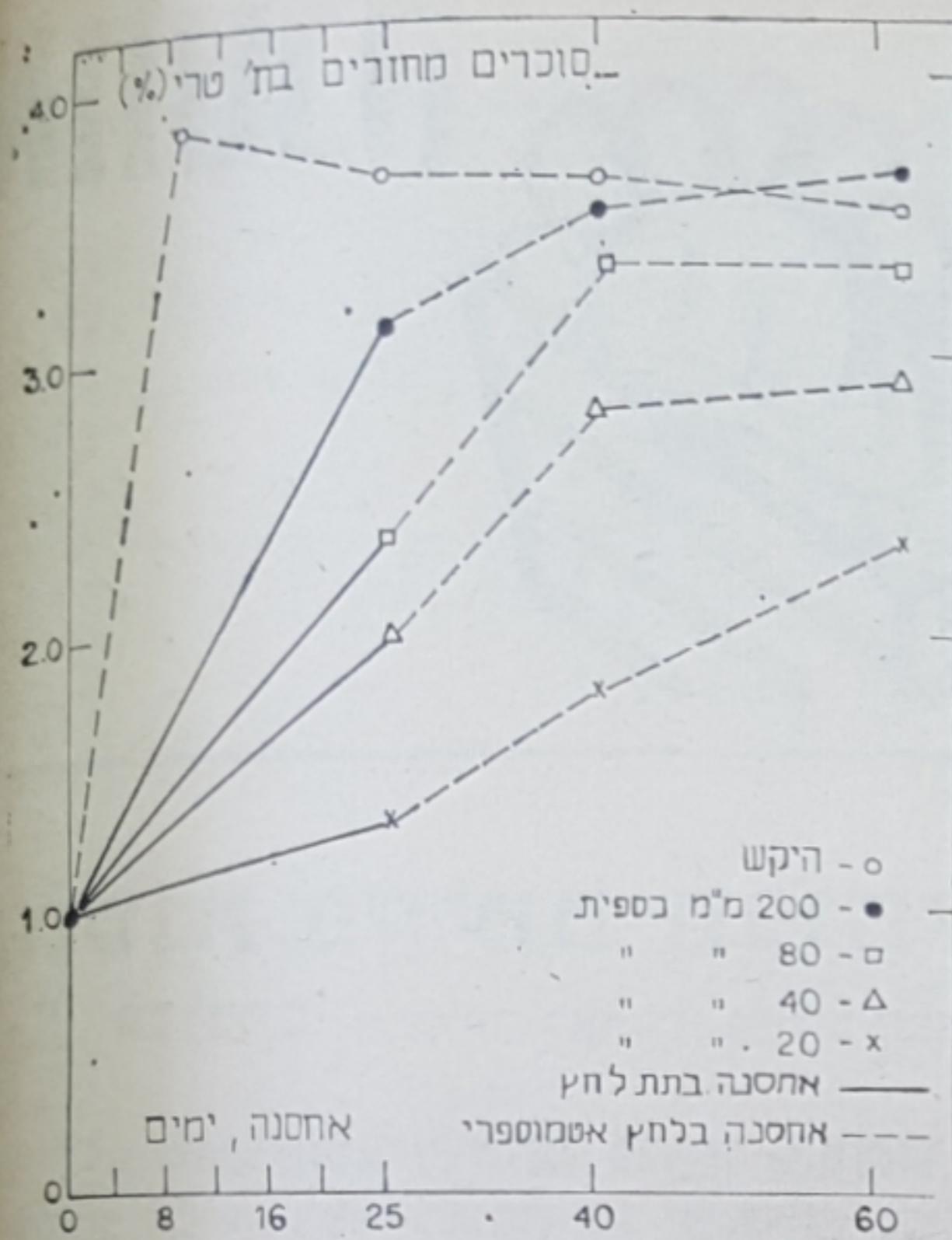
השפעה על רמות הסוכרים המחוורים בתנאי תחלץ חל עיכוב בתהליך הפיכת העמילן לסוכר. נמצא כי מידת העיכוב היא ביחס ישיר ללחץ. בפקעות שאוחסנו למשך 9 ימים בתחלץ (Diagerma 1) נרשמה האתומה בהפיכת העAMILן לסוכר, בהשוואה להיקש; העיכוב בלט ברמות הלחץ

וקע שיטת אחסנת תוצרת חקלאית מתכלה בתנאי תחלץ — היא שיטה חדשה, שפיתחו בורג ובורג נ-1966 (3). בשיטה זו מאוחסנת התוצרת במכלים אוטומים, בלחץ רפה מהלחץ האטמוספרי. תנאים אלה נוצרים עליידי שאיבה מתמדת של האויר מתוך המכלי, בקצב מהיר יותר מאשר החדרת אוויר לתוכו. מכיוון שהלחץ החלקי של החמצן באוויר נמצא ישיר ללחץ הכללי — מתחווה במכלי נמצא ביחס ישיר ללחץ הכללי — מתחווה במכלי האחסנה אווירה דלת חמצן, ועם זאת קיימת תחולות אוויר מתמדת, וזה אינהאפשרת הצטברות נזיפים במכלי האחסנה.

במינים אחדים של פירות וירקות נמצא, שתנאי תחלץ מעכבים את חילוף החמורים בركמה, וכתוואה מכך מואטם תהליכי ההבשה וננדחת התכליות התוצרת (4,3,1).

לאור האמור לעיל, נערכו ניסויים במטרה לבחון אם חיפוי הפקעות לתנאי תחלץ מאפשרת האטה הפיכת העAMILן לסוכר ושיבוש המנגנון המפעיל תהליכי לאחר הוצאה לקירור באויר רגיל.

* מפרסומי מינהל המחקר החקלאי, סדרה ה' 1979 מס' 2147. מומן מעת המועצה לייצור ושיווק ירקות.

דיאגרמה 2. השפעת השהייה בתטלחץ למשך 25 ימים על שיעור הסוכרים המוחזרים בפקעות תפוא"ד המאוחסנות בקירור.

מה הצטברות כהלים בפקעות: שיעור הכחול המתייל לא היה מרובה מ-20 ח"מ, ואילו שיעורי הכחול האטטי היו זעירות בלבד.

מכיוון שריכוזו החמצן במקלי האחסנה הוא פונקצייה ישירה של הלחץ — יש להניח שהשפעת תנאי התטלחץ על מגנון הפיכת העמילן לסוכר נובעת לפחות חלקה, מירידת רמת החמצן באווירת מקום האחסנה.

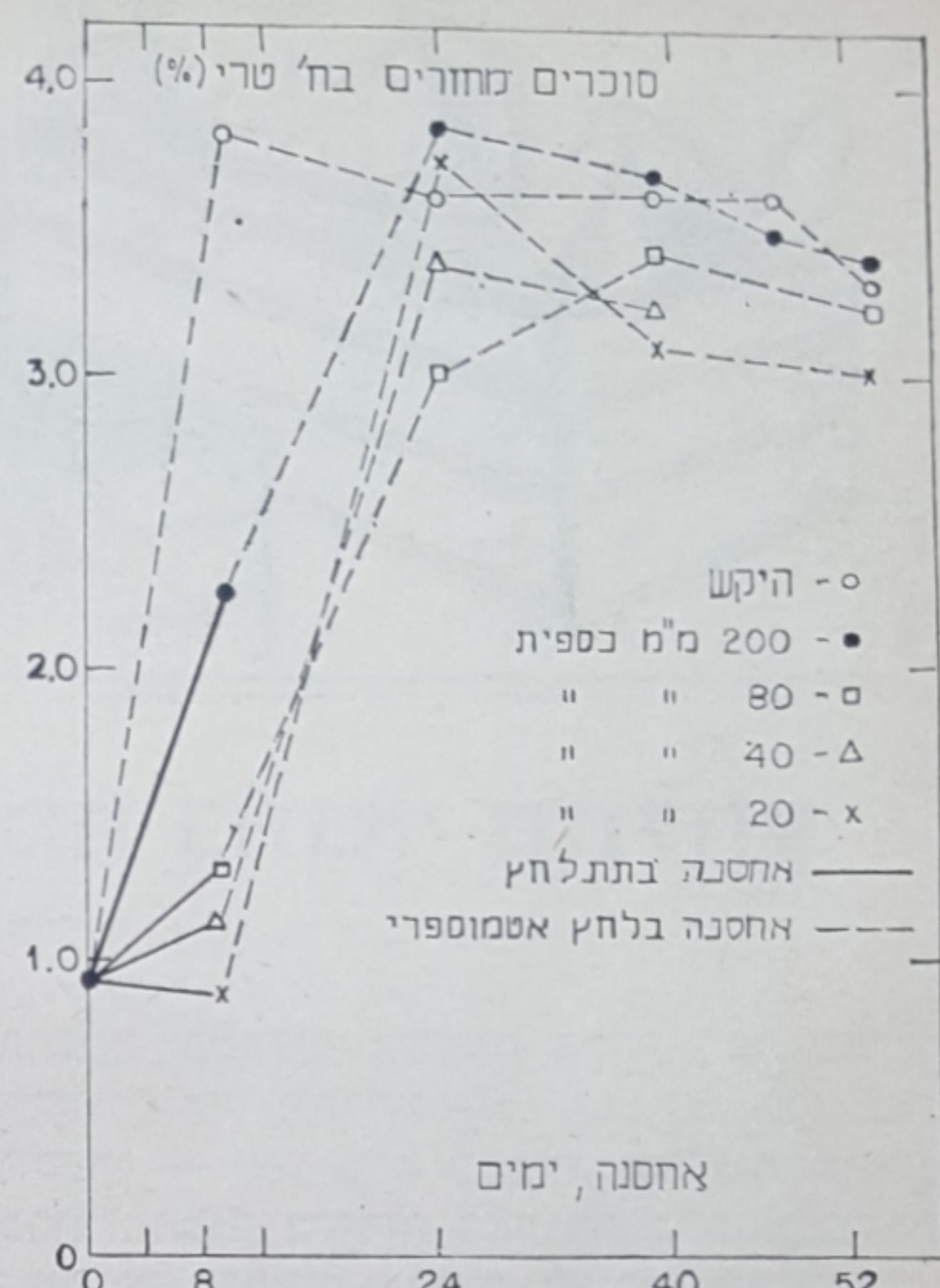
אולם רמת הכחול הנמוכה, שנמצאה בפקעות בתנאי תטלחץ, היא כנראה תוצאה האוורור המתמיד והאצת התנדפותם של חמרים קלידינידוף בהשפעת התטלחץ.

שיטת האחסנה בתטלחץ מאפשרת אפוא אחסנת המחוור אטי יותר, וברמות תטלחץ של 20 ו-40 מ"מ כספית, לאחר 40 ימי אחסנה — הגיע ריכוזו לכדי 50% ו-77% מזה שבהיקש. גם לאחר 50 ימים נשארו רמות הסוכר המחוור נמוכות מאלו שבהיקש. דבר זה מרמז על כך, שלאחר טיפול ממושך בرمות לחץ נמוכות — נפגם מעט כושרה של הפיקעת להפוך הריב — אין מהפשרת בשלב זה התאמת שיטה עAMILן לסוכר.

בתנאים אלו אין נביטה, וההתפתחות הריקבון אטית, יחסית. אולם, עלותו של מבנה עמיד ללחץ החיצוני הרב — אינה מאפשרת בשלב זה התאמת שיטה זו לאחסנת פקעות תפוא"ד.

הבעת תודה

המחבר רואה חובה נעימה להודות לגב' חינה הילר ולגב' סופיה אברמוביץ על השתתפותו המשוררת בפיתוח הניסויים.

דיאגרמה 1. השפעת השהייה למשך 9 ימים בתנאי תטלחץ על שיעור הסוכרים המוחזרים בפקעות תפוא"ד המאוחסנות בקירור.

הנמוכות יותר. בלחץ של 20 מ"מ כספית חל עיכוב מוחלט של התהיליך, וניכרה גם מגמה של ירידת ברמת הסוכר המחוור; אולם בכל המקרים, מיד עם הוצאת הפיקעות מתטלחץ לאווריר — עלתה רמת הסוכרים המוחזרים, והגיעה תוך 15 ימים לרמה דומה לוזו של ההיקש.

תוצאות דומות לאלו התקבלו בפקעות שאוחסנו בתטלחץ במשך 25 ימים (דיאגרמה 2); אולם לאחר ההזאה מתטלחץ היה קצב הגדלת שיעור הסוכר המחוור אטי יותר, וברמות תטלחץ של 20 ו-40 מ"מ כספית, לאחר 40 ימי אחסנה — הגיע ריכוזו לכדי 50% ו-77% מזה שבהיקש. גם לאחר 50 ימים נשארו רמות הסוכר המחוור נמוכות מאלו שבהיקש. דבר זה מרמז על כך, שלאחר טיפול ממושך בرمות לחץ נמוכות — נפגם מעט כושרה של הפיקעת להפוך הריב — אין מהפשרת בשלב.

כל הפיקעות שאוחסנו בرمות תטלחץ שונות למשך 25 ימים ולא יותר — היו בריאות וללא כל פגם שאפשר ליחסו לתנאי תטלחץ.

השפעה על הצטברות כהלים בפקעות בניגוד לניסויים אחרים, כגון של אחסנה במים או באויריה מבוקרת, שבהם גמיכון עוכב תהיליך הפיכת העAMILן לסוכר — הרי בתנאי תטלחץ לא ניתן.

23—28.

ספרות

3. Burg, S.P. and Burg, E.A., (1966). Science 153 (3733): 314—315.
4. Dalley, D.R., Carpenter, W.J. and Burg, S.P., (1975). Acta Hortic. 41: 249—268.
1. Apelbaum, A., Aharoni, Y. and Temkin-Gorodeiski, N., (1977). Trop. Agric., 54: 39—46.
2. Bangerth, F., (1974). Acta Hortic. 38: